दिष्टान्तमाप्स्यति भवानपि पुत्रशोकादन्तेव सर्गः ९
यस्यहमिवेति तमुक्तवन्तं। आक्रान्तपूर्व्वमिव मुक्त
विषंभुजङ्गं प्रोवाच कोशलपतिः प्रथमापराधः
॥८०॥ शापोप्यदृष्टतनयाननपद्मशोभे सानुग्रहो
भगवतामयि पातितोयं। क्षुभ्यान्दहन्नपि खलु क्षि
तिमिन्धनेद्धो वीजप्ररोह जननीं दहनःकरोति
॥८१॥

दिष्टानुमिति। कोशलानां देशानां पतिर्दशरथस्तं वृद्धं प्रोवा
चोक्तवान् किं० कोः प्रथमोपराधोयस्य सः किं० तं अहमिव
भवानपि अन्ते चरमे वयसि वार्द्धके पुत्रस्य शोकाद्दिष्टान्तं
मरणमाप्स्यति प्राप्स्यति इति उक्तवन्तं पुं किं तं पूर्वमाक्रान्तं
पादाहतं पश्चान्मुक्तं त्यक्तं विषं येन तं भुजङ्गं सर्पमिव स्थितं
॥८०॥ शापइति। भगवता मयि अयं शापोपि अनुग्रहेण सहितः
पातितः किं मयि न दृष्टा तनयस्य पुत्रस्य आननं मुखं तदेव
पद्मन्तस्य शोभा येन तस्मिन् खलु निश्चये इन्धनैः काष्ठैरिद्धो
दीप्तो दहनोग्निः कर्षणयोग्यां क्षितिं पृथ्वीं दहन्नपि वीजस्य
प्ररोहाङ्कुरस्तस्य जननीमुत्पादिकांकरोति ॥८१॥